

[Kirsten Jacobsen]

Man siger videre, at det beroede på en tvivl-som administrativ bestemmelse, og det var derfor.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det er til hr. Holger K. Nielsen, som satte spørgsmålstegn ved, om vi havde råd til det. Jeg vil gerne repetere for hr. Holger K. Nielsen, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at vi anbefalede disse lempelser, fordi de ville give større frihed til den enkelte låntager, og at vi mener, at vi har råd til det, fordi danskerne efterhånden har lært skattereglerne, ved, at inflationen er bremset, og derfor er forsigtige med at stifte gæld, altså stifte for stor gæld. Set i det lys mener vi stadig væk at dette er en fornuftig disposition og at det også er en forsvarlig disposition.

Og med hensyn til, hvor vi ved fra, at folk er blevet fornuftigere, så skal man være både blind og døv, hvis man ikke har lagt mærke til, at afdrag og dermed opsparing er steget, også når vi snakker om boligejere.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, jo, men hr. Mejdahl, det giver da ikke nogen garanti for, at det vil være sådan i fremtiden. Altså, nu er det jo helt tydeligt, at nu skal vi igen have gang i den udvikling, vi kendte tidligere, man skal få lov til at lånefinansiere til et større forbrug.

Så stadig væk må jeg spørge hr. Mejdahl, hvordan han kan være sikker på, at det vil gå, som han siger. Og mener han stadig væk ikke, at det er en smule uansvarligt, at vi på den måde åbner for disse muligheder. Igen – har vi virkelig råd til det, hr. Mejdahl? Det svarer slet ikke til, hvad Venstre og hr. Mejdahl har sagt.

Så lige til fru Kirsten Jacobsen, som refererer til realkreditloven: Det kan ikke imponere mig, for den stemte vi jo imod i sin tid. Så det gør ikke indtryk på mig, at det har noget med det at gøre. Jeg synes, at i stedet for at komme med disse henvisninger burde vi da diskutere, hvordan vi stopper det hul. Det var bl.a. min pointe, at da man indførte de 30-årige ejerskiftelån, var det ikke for at forbedre økonomien for de enkelte boligejere, det var for at stimulere handelen på boligmarkedet. Det var den

diskussion, vi havde for et par år siden, at nu skulle vi have gang i handelen, og så fjernede vi stempelafgiften og gav bedre muligheder for ejerskiftelån. Det var simpelt hen den sammenhæng, det indgik i.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Kirsten Jacobsen sagde, at det ikke var boligpakken, der førte til ægtefællehandlerne, og det er jeg sådan set da enig i.

Men det var fru Kirsten Jacobsen, der forhindrede, at vi fik en fornuftig ordning på dette område, det var fru Kirsten Jacobsen, som en junidag i 1990 meget vedholdende fastholdt, at alle handler, uanset hvad deres grundlag var, skulle være gældende. Og jeg vil gerne citere fra Folketingets forhandlinger 1989-90, sp. 11185, hvor fru Kirsten Jacobsen siger:

»Jeg tager det, boligministeren sagde her til sidst, som et udtryk for og et løfte til os, der nu stemmer for disse ændringer, om, at Realkreditrådet får klar besked på, at der ikke findes fiktive ejerskifter, og at alle ejerskifter – jeg understreger alle ejerskifter – der sker indtil 1. september . . .«

Altså et løfte om, at man tager alle ægtefællehandlerne med, at der ikke sker nogen begrænsning. Og det var det, vi andre dengang måtte acceptere meget nødtvungent, men sådan er det jo af og til, når man skal samle et politisk flertal. Derfor synes jeg, fru Kirsten Jacobsen skulle finde en rimelig tone frem i dag, for fru Kirsten Jacobsen er måske den, der har størst ansvar for den situation, vi i dag sidder med.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Hr. Holger K. Nielsen antydede, ja, sagde det næsten direkte, at jeg med mine bemærkninger havde opfordret til uansvarlig låntagning. Det kunne aldrig falde mig ind. Jeg tror heller ikke, det vil ske. Der er jo som bekendt et ordsprog, der siger, at »Brændt barn skyer ilden«. Det gælder også, både når vi taler om låntagere og om långivere. Vær helt sikker på det!

(Kort bemærkning).